

Dokument z posiedzenia

B9-0135/2022

2.3.2022

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie praworządności i konsekwencji wyroku TSUE
(2022/2535(RSP))

Ryszard Antoni Legutko, Lars Patrick Berg, Adam Bielan, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Ryszard Czarnecki, Margarita de la Pisa Carrión, Angel Dzhambazki, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto, Anna Fotyga, Ladislav Ilčić, Patryk Jaki, Krzysztof Jurgiel, Karol Karski, Beata Kempa, Izabela Helena Kloc, Joanna Kopcińska, Zdzisław Krasnodębski, Elżbieta Kruk, Zbigniew Kuźmiuk, Beata Mazurek, Andżelika Anna Możdżanowska, Tomasz Piotr Poręba, Nicola Procaccini, Elżbieta Rafalska, Bogdan Rzońca, Jacek Saryusz-Wolski, Vincenzo Sofo, Raffaele Stancanelli, Beata Szydło, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Grzegorz Tobiszowski, Valdemar Tomaševski, Alexandr Vondra, Witold Jan Waszczykowski, Jadwiga Wiśniewska, Anna Zalewska, Kosma Złotowski

w imieniu grupy ECR

Andor Deli, Kinga Gál, András Gyürk, Livia Járóka, Edina Tóth, László Trócsányi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie praworządności i konsekwencji wyroku TSUE (2022/2535(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 5, 7 i 15 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii¹ (rozporządzenie w sprawie warunkowości),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 1/2018 z 17 lipca 2018 r. w sprawie wniosku z 2 maja 2018 r. dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich²,
 - uwzględniając opinię Służby Prawnej Rady z 25 października 2018 r. dotyczącą zgodności z Traktatami UE wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte 11 grudnia 2020 r.,
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w sprawach C-156/21³ i C-157/21⁴ dotyczące legalności rozporządzenia w sprawie warunkowości,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zakres kompetencji Unii podlega zasadzie przyznania, co w rezultacie oznacza, że kompetencje nieprzyznane Unii na mocy traktatów pozostają w gestii państw członkowskich;
- B. mając na uwadze, że w art. 2 TUE nie powierzono Unii żadnych kompetencji rzeczowych, lecz jedynie wymieniono pewne wartości, których przestrzegać powinny instytucje Unii i państwa członkowskie, gdy działają w ramach uprawnień powierzonych Unii w Traktatach, bez naruszania ich granic;
- C. mając na uwadze, że jedynie art. 7 TUE nadaje Unii kompetencje do nadzorowania

¹ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.

² Dz.U. C 291 z 17.8.2018, s. 1.

³ Wyrok z dnia 16 lutego 2022 r., Węgry przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97.

⁴ Wyrok z dnia 16 lutego 2022 r., Rzeczpospolita Polska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98.

stosowania praworządności jako wartości Unii; mając na uwadze, że art. 7 TUE nie stanowi podstawy dalszego rozwijania bądź zmiany opisanej w nim procedury;

- D. mając na uwadze, że pojęcie praworządności jest różnie interpretowane w poszczególnych państwach członkowskich;
 - E. mając na uwadze, że Rada Europejska musi dawać Unii impulsy niezbędne do rozwoju oraz musi określać ogólne kierunki i priorytety polityczne;
 - F. mając na uwadze, że Komisja i Parlament wydają się chcieć wykorzystać mechanizm warunkowości w zakresie praworządności przeciwko państwom członkowskim, które bronią nadrzędności swoich tradycyjnych wartości i swoich własnych konstytucji;
1. podkreśla, że jedyną możliwą podstawą prawną dla Unii do ingerowania w kwestie związane z poszanowaniem przez państwa członkowskie wartości Unii jako takiej jest art. 7 TUE; podkreśla, że art. 7 TUE jest kompletny i wyczerpujący;
 2. zwraca uwagę, że sam fakt wszczęcia procedury przewidzianej w art. 7 TUE nie oznacza, że istnieje ryzyko naruszenia praworządności w państwie członkowskim; podkreśla, że dopóki takie naruszenie nie zostanie stwierdzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 TUE, to państwo członkowskie powinno być traktowane na równi z innymi państwami;
 3. zauważa, że TSUE wyraźnie stwierdził, iż celem rozporządzenia w sprawie warunkowości nie jest ochrona praworządności, lecz ochrona budżetu UE;
 4. podkreśla, że konieczne jest poszanowanie woli Rady Europejskiej oraz wydanie szczegółowych i jednoznacznych wytycznych przed rozpoczęciem ochrony budżetu za pomocą rozporządzenia w sprawie warunkowości;
 5. podkreśla, że organizacja wymiaru sprawiedliwości należy do wyłącznej kompetencji państw członkowskich; ubolewa nad rozszerzeniem kompetencji TSUE, co podważa zaufanie do Unii Europejskiej oraz zasady proporcjonalności i lojalności, które wynikają bezpośrednio z Traktatów; potępia orzekanie *ultra vires*;
 6. jest zdania, że badanie zgodności prawa UE z konstytucjami krajowymi jest normalną praktyką w UE; oczekuje na oceny rozporządzenia w sprawie warunkowości dokonane przez trybunały konstytucyjne państw członkowskich;
 7. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.